

HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za po godine K 6. — Za Šibenik na godinu donošanjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 sviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sriđom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglas tiskaju se po 12 para petti redak ili po pogodbi. — Priobčena pisma i zahvale tiskaju se po 20 para po petti redak. — Nepraktirana pisma ne primaju. — Rukopisi se ne vraćaju.

Kumir se ruši.

Kad se do kojih desetak godina bude pisala politička povijest Hrvatske iz naših dana, morat će povještjač da uz toliku svjetlu imena boraca za slobodu i ujedinjenje domovine naše makar i preko volje spomenice i odurno ime jedne osobe, koju se nama gnuša imenovati, a za koju nadjosno najzgodniji naziv: „Trödler naše Hrvatske.“

Povještjač će ga spomenuti i kazat će možda suhoperano o njemu ono, što se može kazati o plaćenom tudjinskom izmeđaru i meštaru, ali mi, koji smo danas sudionici ove borbe za Hrvatsku i koji znamo, koliko je taj „trgovac ideja“ poradio, da tu borbu oslabi, onemogući na uhar tudjinskih prohinja u našoj domovini, ne možemo da se zadovoljimo s onim, čim će se u svoje doba povještjač zadovoljiti, u doba, kad će srećom Hrvata nestati sasvim iz naroda našega zlodluga ovakova kova i soja, jer je težko, rekli bismo nemoguće, da se ikad više među Hrvatima pojavi ovako mizran tudjinski platičnik sa ovakom aktivnom pogubnom rabirom za narodnu budućnost.

Kad smo prvi počeli da razkrivavamo, da pripremamo zatorni rad njegov, nizku i zločinaku misiju, koja mu u našoj zemlji uz Judinu platu namenjene vlastodržci, bilo ih je mnogo, koji nam nikako nisu htjeli vjerovati, bilo ih je koji su se zato od nas odbijali, zaslijepili njegovom radikalnom tariufirjom. Svjestni onoga što pišemo i radimo mi nismo sustali, da toga meštaru blijemo, a on se tada na nas kostrušio kao razjaren bik i kao gotov izgubljeni sipo na nas samo rjećotine i pogrde. Nismo se smeli. Prozrieli smo u njemu tudjinskog slugu, koji se u svojoj trđiderskoj grampljivosti usudio do napokon poslužiti se naukom A. Starčeviću, samu da dodje do svojih nečistih ciljeva, ne mareći ni najmanje, da tim pre očima cielog jednog naroda profanira njegovu najveću svetinju.

I šli smo dalje. Kad smo sve rekli i tim otrešli sa svojih grudi težak kamen i odahnum, znajući da smo jedino narodu i time pomogli, nadušili su za nama toliki drugi. Svi su progledali, svi su uvidjeli u Trödleru zlodluga naroda hrvatskoga i Trödler je doživio ono, što valjda još nije nitko u njednom narodu, da se njegovo ime najviše pronosilo i prinosi po svim našim novinama uvek praćeno mržnjom, prezirom, uvek u savezu s odkrivanjem novih njegovih odurnih prijavština na štetu narodne radnje.

Doživjemos zadovoljstvu. Ali ta zadovoljstva nije nam godila radi nas; godila nam je radi naroda hrvatskoga, i svaki put kad smo opazili, da se stari Trödler koprica i previja, uvek smo se u sebi sve to više radovali na radu našemu, gdje mu taj opasan neprijatelj doživljuje poraz za porazom.

Bio je dan velikog značenja, kad ga ono ostavise Mile i David Starčević, a s njima toliki drugi. Od onog dana pada kobna krava zvezda Trödlera naše Hrvatske. Od onog dana nije on više samo plaćeni tudjinski izmeđar, on je od onog dana razbojnički glavar, očajnik, koji se hvata svakog i najgavnjeg sredstva samo da se uzdrži. Od onog dana on uzdiše za danina, i Khuenove tiranije, kad je mogao nesmetano tjerati nametnuti mu zanat. I probudila se u njemu Trödlerova grampljivost pojačanom silom, pa da odlomki, odaleći svoju propast, svoju sigurnu kob, da se na ustiranje legija; počeo zavaravati garancijama i svojem radikalstvu pred prostotorom davati sve jaču intonaciju, samo da s druge strane može lakše koracati putevima, kuda se jedino provlače sluge vlastodržaca.

Za jednom secesijom nastupile druge. Gotovo svaki dan od njekog doba bilježi se novi jad i žalost za Trödlera. Sve što je bolje, sve što se bilo, da je ponos, dostojanstvo, karakter, ono jedino što čovjeka čini čovjekom, uvidja, da nije moguće da bude uzani, već jedino ako hoće da podpuno ugrezne u glib najgnusnije osobne i političke prostitucije.

Tko je pratilo pisanje naših novina, taj zna, koliko ih se je u posljednje doba razkr-

stilo s tim zloglasnim čovjekom. Ovih dana bježe od njega opet dva pristaše E. Pancer i književnik A. G. Matoš, ali ovaj zadnji ne ide od njega samo razočaran da šuti, nego ide da govor, da obituje tog čovjeka, koji ga je držao u „mučnoj i dugačkoj bludnji“. I Matoš već piše „zašto ode“, a ono što piše, nije nego nova potvrda svega onoga, što smo mi davno o Trödleru kazali. Čuje ga:

„Mučno mi je odjeliti se od stranke, gdje se (osim vodstva) najčešći Hrvati, zavedeni kao i ja makiavelizmom lažnog radikalstva. Gorko je otici od tako čestitih ljudi i dobrih drugova, kao što je Lovrenčić i Vučelić, sa groznim vjerenjem, da samo zbor privatnih i razloga moraju ostati tamno, gdje su; u Trödleru kazali. Čuje ga:

Obeća mi službu, dakle osiguran kruh iz nepruglednih boemske gladijanaca. Uvjeriše me, da je u mojoj domovini odpor protiv laži i nasilja donikhotstvo, nedostojno književnika, koji u tolilikim neopisivim izkuštvima moguće postati realista i osigurani zatočnici. Frankove doktrine: da koalicija izdaje Hrvatsku, a Rauch da je branii; da su Srbi opasniji od Magajra i da treba, stederali Cuvara, napadati odmetnika M. Starčevića. Osvođenči me, da će se u Hrvatskoj vazda naći značajeva, koji će vjerovati, da je Zlatuški genij. Supilo kravar, Frank oslobođilac, Orga Tuškan izdajica i da je osobni napadaju dopušten uvek proti ljudima narodnog odpora, a nikad proti narodnim zivotinjama.

All ne! Dosta je to edurne, odvratne, sramotne komedije! Vi ćete i mene nazavati odmetnikom, svojim Azevom i tudjinskim Burcevom, slabosvom, nekonsekventnim čovjekom i moralnim čudovištem, ali ja, naučivši se od vas sve osim lagati, lagati i lagati progledat zlou igru Cuvajevog pomagača u ulici Marije Valerije: da se svim sredstvima skriji narodni odpor protiv magajskom nasilju, da narod u jednoj hajci da se slome milinovci i koalicija u korist uzkrutnog magajarskog lazareona i triumvirata Josip, Vladimir i Ivica Frank, da se slomi ustavnost, sloboda, da se ubije Hrvatska uime nekog miskog „veleždajstva“ na štetu kralja i na korist faktičnih veleždajnika Magajara, pa peštaških čifata, njihovih pomagaca. Ali ne ćete dalje, kukavni švinderi, što političkog protivnika dovlaciže pod vješala, de-nuncirajući pred „mjerodavnima“ borbu za narodna prava, borbu za obraz i jezik hrvatski kao zločin za vaše Lepoglave i Mitrovice! Mene ste varali kao tolike druge, ali ja poručujem trgovcu sa hrvatskim oporbenim kožama Josipu Franku, da žalim, da mene nije dovoljno na obtučenju klupu kao lekciju hrvatske energije omladini našoj, i da cu mu naskoro do-kazati, što je to: slobodno hrvatsko pero. Još je vreme, da se razkrinka taj poliveni Tartuf, još nije kasno, pa da se rješimo toga Josipa Dražuša, koji nam je sto put više naškodio no Alfred Dražuš Francuzkoj.

Da, ali u toj nesrećnoj i u vlastitim si-novima prokletoj zemlji, gdje je već i nauka jednog A. Starčevića mogla u Frankovim mu-savim mjenjačkim rukama poslužiti као štrik za vrat hrvatskoj misli, u toj zemlji Štreberiji, gdje je već radikalizam postao običan denun-cijant i špiclav, toj jednoj zemlji danas nema suda za razne Frankovke, ali ima — tamnica za Davide Starčević i Tuškane, ludnica za Kovačića prezenim grobova za Kvaternike!“

Odakle je dan velikog značenja, kad ga ono ostavise Mile i David Starčević, a s njima toliki drugi. Od onog dana pada kobna krava zvezda Trödlera naše Hrvatske. Od onog dana nije on više samo plaćeni tudjinski izmeđar, on je od onog dana razbojnički glavar, očajnik, koji se hvata svakog i najgavnjeg sredstva samo da se uzdrži. Od onog dana on uzdiše za danina, i Khuenove tiranije, kad je mogao nesmetano tjerati nametnuti mu zanat. I probudila se u njemu Trödlerova grampljivost pojačanom silom, pa da odlomki, odaleći svoju propast, svoju sigurnu kob, da se na ustiranje legija; počeo zavaravati garancijama i svojem radikalstvu pred prostotorom davati sve jaču intonaciju, samo da s druge strane može lakše koracati putevima, kuda se jedino provlače sluge vlastodržaca.

Za jednom secesijom nastupile druge. Gotovo svaki dan od njekog doba bilježi se novi jad i žalost za Trödlera. Sve što je bolje, sve što se bilo, da je ponos, dostojanstvo, karakter, ono jedino što čovjeka čini čovjekom, uvidja, da nije moguće da bude uzani, već jedino ako hoće da podpuno ugrezne u glib najgnusnije osobne i političke prostitucije.

Tko je pratilo pisanje naših novina, taj zna,

Europa — ljudska klaonica.

Europski vladari često idu jedan drugom u posjete. Pri istima se izmjenjuju poljubici, nadzavice i ostalo, što izgleda po javnoj štampi, da je sve to tako. To tako, bilo bi, da mir vlada među narodima, u obče po celoj staroj griešnici; da mir vlada među vladarima i na rodinu; da mir vlada među ministrama, njihovim doglavnicima; da mir vlada u zastupničkim kućama, pojedinim klubovima bilo onih na carskim većnicima, bilo pojedinim saborima. U jednu riječ, da se vrh Europe spušta palma mira — maslinova granačica. Nu na žalost nije tako. Ne samo da nije tako i da nam sastanak ovih vladara ne daje jasnoće miru, već na žalost imademo mnogo primjera po kojima možemo, a i dade se suditi, da što su njihovi sastanci česti, da se tim pokolji naroda pospušte. Ti pokolji duduše ne slijeve kao u ratno vrijeme, gdje odlučuje zrno puške i topa, koje ne štedi nikoga, te ubija velikoga odlikuša kao i težaka, već u posve hladnokrvno, vrijeme odsudjuju, se najbolji simovi pojedinih narodnosti u Europi na izgon u domovine, na robiju doživotnu, na smrt, bilo rubom glave, bilo vješalima, tonajužnijom smrti, kojoj se i divljaci groze; bilo tatem u potu, često itd.

Zaista, Europa može se podižti svojim natpredkom, svojom civilizacijom. Mi govorimo, da se nalazimo u veku napredka, veki slobode, veki znanja i umijeća. Da, ovo su riječi, ali djele Europe protivno govor.

Danas su u Europi na dnevnog reda ujegnjavanja pojedinih narodnosti, koje ne imaju, snage jer ne razpolazu svojom oružanom moći, da se suprostave sili i samovolji; danas u Europi vlada mnenje kod svih ministara za vanjske poslove da jedino barbarskim postupanjem i lukeštinom najniže vrsti treba se poslužiti samo da se uzdrži ova stara griešnica u svojoj moći i veličini. Za ovu njenu moć, za ovu njenu veličinu danas nepravedno podčinjeni narodi, koji ne spasiće od propasti, mjesto nagrade, dobivaju lance robovanja. Pak da bi se i na robovanju ostalo. Ali nije tako. Vlastodržci Europe, od kada je Bismarck privratio pogubnu teoriju svog sudruga laži filozofa Hegela, koji je zagrimio: „Boga ne imam Bog je država!“ Ovom načelom on ga je digao iz krila Boga koji je čovjeka stvorio, da bude čovjek i postavio ga u robstvo militarižma.

Dok se je Europa pravom nadala, da će poslije poraza kod Sedana nastati po nju mrtvani, to i prav od onog časa nastade po nju robstvo nezajedna pucnjava. Pod dojmom nauka svog prijatelja laži-filozofa Bismarck razvija svoje načelo: „Čovjek mora biti u prvom redu vojnici!“ Ovim načelom on ga je digao iz krila Boga koji je čovjeka stvorio, da bude čovjek i postavio ga u robstvo militarižma.

Evo odakle se je rodila sva poguba, što nam Europu tiši. Čovjek odustaje za ono zašto je stvoren, a to da bude čovjek i pravom i podpunom smislu riječi, pretvorio se je voljom drugoga u razbojnika, koji je tu na liku postavljen samo, da drugoga ubije samo na mrg onoga, koji mu zapoveda, a da mu ova nevinja žrtva nije nikad učinila na krivo, dapaće niti ju ne poznaje.

Stara griešnica još ima na sebi dosta zla. Radi svoje sile, radi svoje umišljene premoći nad narodima, ona za brani ono, što je za pokuditi, a dopusta ono, što je za osudit. Tko ravno prati sva klanja, što se zgadjaju u Europi ovdje zadnje doba, biti će stalno se osvjeđati, da je više njih ustrejeno, na robiju pragnato, iz koje se više vratiti neće, na vješalima pogubljeno, pod guilotinom obrubljene glave ostavilo ili u borbi za slobodu svog naroda usmrćeno bilo, nego li je poginulo na svim bojnim poljanama ovdje zadnjih 10 godina u Europi rođenih. A što da rečemo o modernim ubojstvima pojedinih narodnih velikana u moralnom pogledu? Što pak o paležima i razbojništvoima na sve moguće načine?

Stara griešnica sve ovo gleda i muči, jer joj ide u račun. Ona se tim ponosi, jer je joj se djele sbarbarska.

Naj nikad nezaboravni August Šenoa nije mogao se bolje odžući svom narodu, nego kad je pjesmu: „Munjia od Gabele“ upravljenju Europski zaključio rečima: „Antikrst je tebi pop, a tvój Bog gvođen top.«

Političke vesti.

Položaj u Austriji. Za 17. o. m. savrana je konferencija svih zastupnika svih austrijskih parlamentarnih stranaka u svrhu koju je moguće da se postigne miran parlamentarni rad u jesenjem zasedanju. Na tu se konferenciju stavljaju velike nade — ali je težko već sada progovarjati, hoće li se nade i izpuniti. Opreka Štovi u zadnjem zasedanju car, više izbile između Slavena i Neslavena, još se u ovo izvanparlamentarno vrijeme zaostrište. Trebat će takođe da se te opreke izglađe. — Požicije Slavena nisu oslabile — što više, one će prikupljanjem nekih slav. frakcija biti u jesenjem zasedanju još jače, zato Niemci neka dobro pote, što rade.

Konflikt Košutovaca sa Justhom. „A Nap“ donaša viest, da će Košut doskoru zapretiti Justhovima prekinutu svišću, ako se ne pokore. Onda će se raspustiti sabor i provesti proti njima borba na život i smrt. Weker već sada kupi novac za izborni fond. Cesecija je imala uslijediti u drugoj polovini novembra.

Akcija dra. Glombinskog. U „Narodnim Listima“ piše češki agrarni zastupnik Stanek, da je akcija predsjednika poljskog kluba dra. Glombinskog puka pokušaj, s kojim bi barun Bienerth htio saznačiti, da li bi obstrukcionisti bili voljni za volju ministarskih portfelja napustiti svoju oporbu. Zastupnik Stanek izjavljuje, da će slavensko parlamentarno udruženje i protiv trećega kabinta baruna Bienertha utržati u svojoj borbi.

Konferenca „Slavenske Jednote“. „Slovenec“ javlja, da će se parlamentarna komisija „Slavenske Jednote“ još tekom ovog mjeseca kolovoza okupiti u Beču na konferenciju. Glavna točka dnevnog reda biti će pretresanje i zaključak o primjeku rusinske skupine u „Slavensku Jednotu“. Razumije se samo po sebi, da će parlamentarna komisija tom prigodom razpravljati o parlamentarnoj situaciji. Pitane je samo da sada, da li će ova sjednica biti prije ili istodobno za konferenciju, koju je sazvao vodja poljskog kluba dra. Glombinski. U tom pogledu nije još ništa odlučeno.

Pitanje Dardanelia rješeno. Iz Petrograda oprovravaju viest, da su car Nikolai i kralj Eduard prigodom sastanka u Cōvesu utačili obvezujući sporazum glede otvorenja Dardanelia. — „Temps“ potvrđuje vjest, da je pitanje Dardanelia toliko koliko riješeno i ruskoj crnorskoplotskoj floti dozvoljen provoz Misli se, da Austro-Ugarska i Njemačka ne će imati protivoga ništa.

Sukob između Japana i Kine. Japanska vlada nije poslala kineskoj vladi ultimatum, već joj je upravila notu sa sadržajem, da će ona u pitanju izgradnje vojne željeznicu Antuan-Mukden raditi samostalno bez obzira na kineske oblasti. Kina da neće da se udovoli odredbama pekinške konvencije od g. 1906. već radi sa političkom zatezanja te dapće svojim odgovorom od 24. srpnja o. g. unija pekinški ugovor. Japan je kušao da skloni Kinu na popuštanje, da može vojničku željeznicu Antuan-Mukden pregraditi u podpunu. No sad će graditi željeznicu bez ikakvog obzira na kineske oblasti.

Pred Grčko-Turskim ratom. Atenski turski poslanik predao je grčkoj vladu notu, kojom ju Porta poziva da osudi težnje Krećan za sjednjenje Krete sa Grčkom. Grčka, koja je obećani odgovor Turškoj odgodila, obratila se na velevlasti. Većina poslanika velesila u Cari-Premu oficijelima vieslima nije zadnjih dana iz-tisca Turaka obdržavalo je zbor, na kojem je prihvaćena energetična rezolucija, kojom se traži, da porta odmah navesti Grčkoj rat. I najšovi-stički carigradski listovi pozivaju vladu, neke e ne dade zvesti od mase.

Najboljom

tražnjošću odlikuju se četvorine za peči glasovite tvornice Mitscherling u Saskoj, jer nadmašuju sasvim svaku drugu vrst opeka i jer su najradje traženi od svih pekara pod imenom:

„Četvorine Chamotte“

po K 1:10 komad s protegama 28/ 28/5 cm. Ove četvorine podavaju kruhu i dvopuk redovit vrućinu, te ga ni najmanje ne prigore; uslov, s kojega su najbolje peći na glasu. — Ne pučaju ni pri najnagljijem grijanju ili ohladjenju. — Traju po prilici tri godine makar uz neprestajnu radnju.

Izključivo skladište za Dalmaciju: 15—25

Tvrđka Faust Juchiostru — Šibenik.

Sasvim badava svakomu

ura sa lancem

Da našu tvrdku kao i naše nove žepine ure za gospodin i gospodinjovo obavijimo, razaslijemo svakomu uz pripisano K 1— za troškove (također u poštanskim markama) krasnu uru sa lancem i naš ilustrirani cienik.

Pišite odmah na tvrdku:
HEINRICH WEISS,
Beč 99. Poštanski pretinac. 16—26

Po sebi funkcioniрајуći
namještaji za
pedizanje vode
iz dubokih vrela

grad:
najveća slavenska firma u
27—30 monarhiji
Antun Kunz
c. k. dvorski dobitnjac
(Hrvatska, Moravska),
cjenil badava i franko.

STECKENPFERD -- SAPUN

od lilijanova mlieka

najblaži sapun za kožu koja i proti sunčanim pjegama.

Dobiva se svugdje. 23—40

Restauracija „Sidru“

prvog reda
ŠIBENIK, ulica sv. Ivana ŠIBENIK.

Cast mi je obznaniti cjenjeno občinstvo, da se u mojem lokalni toči izabranu vina, kao dalmatinsko, istrijansko, bilo, desert, refosco i t. d., te dobro poznato pivo Sarajevsko.

Kuhinja je domaća prve vrste, koja je obskrbljena u svake dobe toplim i mrzlim jelom.

Objed I. reda K 1; II. reda 72 fil.

Naznačiti mi je osobito, da se moja jela priugotavljaju samo sa naravnim masti.

Preporučuje se veleštovanjem

Strika Antun.

30—52

Restauracija „Sidru“

prvog reda
ŠIBENIK, ulica sv. Ivana ŠIBENIK.

HRVATSKA VJERESIJSKA BANKA - PODRUŽNICA - ŠIBENIK.

BANKOVNI ODJEL

primi uložke na knjižice u kontu korenut u ček pre metu; eškomponuje mjenice, finansira trgovske poslove, obavlja inkaso, poliranjuje i upravlja vrijednine. Devize se preuzimaju najkulantnije. Izplate na svim mjestima tu i između zemalja obavljaju se brzo i uz povojne uvjete.

DIONIČKA GIAVNICA

K 1,000.000

Pričuvna zaklada i pritiči K 150.000.

Centralna Dubrovnik - - - - - Poštanska Šibenik - - - - - Priskrbuje zajmove, uz amortizaciju kotarima, občinama i javnim korporacijama.

MJENJAČNICA

kupuje i prodaje državne papire, razteretnice, založnice, srećke, valute, kupone. Prodaja srećaka na obrčno odplaćivanje. Osiguranje proti gubitku kod ždržebanja. Revizija srećaka i vrijednostni papiri bezplatno. Unovčenje kuna ponosa bez odbijanja.

ZALAGAONICA

daje zajmove na ručne zaloge, zlatne i srebreni predmeti, dragi kamenje i t. d. uz najkulantnije uvjete.

ŠIRITE
„HRVATSKU RIEČ“!

CROATIA

OSIGURAVAJUĆA ZADRUGA U ZAGREBU.

UTEMELJENA GODINE 1884.

CENTRALA: Zagreb, Zrinjski trg, Berislavčeva ulica br. 2. PODRUŽNICE I GLAVNA ZASTUPSTVA: Oštak, Sarajevo, Split i Trst.

Ova zadružna stoji pod okriljem i nadzorom občine slobodnog i kr. glavnoga grada Zagreba, te prima iz povojne uvjeti sledeće vrsti osiguranja

I. Na ljudski život:

- osiguranja glavnica za slučaj doživljaja i smrti;
- osiguranje miraza;
- osiguranje životnih renta.

II. Protiv štete od požara :

- Osiguranja zadružna (kuća, gospodarskih zgrada, tvornica).
- Osiguranja pokretnina (pokućstva, dučanske robe, gospodarskih strojeva, blaga i t. d.).
- Osiguranja poljskih plodina (žita, sijena i t. d.).

III. Osiguranja staklenih ploča protiv razlupanja.

Zadržana imovina u svim odjelima iznosi: K 1,410,816.28
Od toga jamčene zaklade: K 1,000,000.00
Godišnji prihod premije s pristojbama preko: K 820,000.00
Izplaćeni ostvete: K 2,619,582.36

Za Dalmaciju pobliže obavesti daje: Glavno Povjereništvo i Nadzorništvo „Croatiae“ u Splitu.

Postrojba u Splitu, ulica Po Sud br. 356.

PUTNICI PRIMAJU SE UZ POVOLJNE UVJETE. 52—53

Jedini je dozvoljeni osiguravajući zadružnik

preporučuje svoje bogato obnovljeno skladište tiskanica za občine i župne uredne.

Naručbine se obavljaju brzo i tačno a cene su vrlo umjerene.

Najmodernije posjetnice i vjenčane karte uz vrlo umjerene cene izrađuju

Hrvatska tiskara u Šibeniku.

Prva hrv. tvornica voštanih svieća Vlad. Kulića u Šibeniku.